

Aika

Pimeä

Energia

ANITA PISTEMÄÄ

Aika
Pimeä
Energia

Anita Pistemaa

Aika
Pimeä
Energia

Anita Pistemaa

© 2021 Anita Pistemaa

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN 978-952-804-856-5

Kannen kuva ja suunnittelu: Anita Pistemaa

Kirjallisuusluokka 15.9

Sisällysluettelo

Lukijalle.....	11
<i>Ensimmäinen luku.....</i>	17
Alustus.....	19
<i>Ensimmäinen hypoteesi.....</i>	<i>20</i>
<i>Hypoteesi tarkentuu.....</i>	<i>21</i>
<i>Kupla, hologrammi, simulaatio.....</i>	<i>27</i>
Kutsu	29
<i>Pidätetty, tukahdutettu viha.....</i>	<i>37</i>
Sielun- ja egonkoitos.....	46
<i>Toinen näkökulma.....</i>	<i>49</i>
”Kun pyydät, niin saat – vastauksen”.....	54
Energiaviesti.....	56
<i>Koe, osa 1.....</i>	<i>62</i>
<i>Koe, osa 2.....</i>	<i>66</i>
<i>Ympyrä alkaa sulkeutua.....</i>	<i>71</i>
Yhtäläisyyksiä.....	75
Mitä tämä on minulle antanut?.....	76
<i>Haarukointia.....</i>	<i>78</i>

Toinen luku.....83

Elämän kokoinen sisäinen ristiriita.....	85
Pimeä energia, haamuenergia.....	87
Avaruus avaruuksien välissä.....	91
Aaltofunktion romahtamisen harha.....	92

Kolmas luku.....97

“Älä lyö enää!”.....	99
7777.....	110
<i>Tapaaminen</i>	112
Vihan lähteille?.....	114
<i>Lisää vihaa</i>	116
<i>Omasta päättäväisyydestä</i>	120
Merkityksistä	121
<i>Synkronoitumisesta</i>	123

Neljäs luku.....129

Suunnan määrittämistä.....	131
Mielikuvamatka.....	133
Oivallus.....	134
Kaikki järjestyy.....	136
<i>Eheytyminen alkaa</i>	137
<i>Talossani on monta huonetta</i>	144

Viides luku.....155

Tiedoksianto.....	157
Olen kotona.....	158
Pimeän energian vapauttaminen.....	165
<i>Kaikille maailmanparantajille:</i>	170

Kuudes luku 173

Kvanttihila.....	175
Itsensä uudeksi tulemista.....	182
<i>Viisi sydäntä.....</i>	<i>184</i>
<i>Valon Kivi.....</i>	<i>185</i>
<i>Lahja.....</i>	<i>191</i>
Kolme avainta – kolme kastetta.....	197
<i>Ensimmäinen avain, kaste vedellä.....</i>	<i>197</i>
<i>Toinen avain, kaste tulella.....</i>	<i>198</i>
<i>Kolmas avain, kaste Pyhällä Hengellä.....</i>	<i>200</i>
Pieni pala koostetta.....	203
<i>Tehdä näkymätön näkyväksi.....</i>	<i>206</i>

Seitsemäs luku 209

Hahmon tapaaminen.....	211
<i>Omahyväisyys.....</i>	<i>214</i>
Iltameditaatio.....	216
<i>Suuri muutos.....</i>	<i>219</i>
Olla tietoinen itsestään.....	221
Ajasta ja aallosta.....	226

Kahdeksas luku 229

Projektin aloitus.....	231
Arjen kohentamista.....	233
Fourier'n muunnos.....	235
Muuttoa pukkaa.....	235
Oman elämän matkustajana.....	243
Koitapa ryhdistäytyä.....	245

Yhdeksäs luku 249

Kotka on laskeutunut.....	251
Uudelleen sanoittamista.....	256
Ajatuksien kuulemisesta, osa 2.....	261
Vanheneminen vaiko arvokas ikääntyminen?.....	264
Toinen pieni pala koostetta.....	268
Aika.....	268
Maallinen keho on kuva supistuneesta aaltofunktiosta	269
Samaistumisen prosessista.....	270
Motiiveista.....	273
Ydinluottamus.....	274
Vapausasteista.....	278
Kvanttifluktuaatio muotona.....	281
Tiedon ja ymmärryksen singulariteetti.....	285
Aineen eli energian ihmeellisestä maailmasta.....	289
Universumikäsituksesta.....	293
Kollektiivista.....	300
Scifiä ja kosmologiaa.....	303
Kvanttigeometria.....	306
Aragon.....	309
Hän.....	312
My High Way.....	321
Omistustekstiin liittyen.....	325
Kiitos.....	327

Jälkikirjoitus 331

Mielenkiintoista luettavaa 343

Oma tuotanto:.....	347
--------------------	-----

Omistan tämän kirjoituksen edesmenneelle äidilleni, Ekoluoma Sirkka Johannalle. Hän opetti minulle ja mielestäni meille kaikille hänen lapsilleen monia asioita luonnollisesti muiden ihmisten ohella. Jälkimmäistä kutsuttanee yleisesti pienten kylien yhteisöllisyydeksi. Kuten olen joskus kirjoittanut, äidin rakkaus oli se asia, joka sai minut lopulta jäämään tähän maailmaan ja tulemaan ihmiseksi, sillä tässä maailmassa riitti ihmeteltävää ja hämmästel-tävää heti alusta saakka.

Lukijalle

Hyvä Lukija. Pidät kädessäsi kirjaa, jota minulla ei aluksi ollut tarkoitus kirjoittaa saati julkaista. Tein kuitenkin edelleen muistiinpanoja kokemusmaailmassani tapahtuvista asioista, sillä kirjoittamisen prosessi on yksi hyvä keino jäsentää tapahtuneita asioita ja pitää näin mieli järjissään.

Vaikka aluksi ajattelin, kuinka pimeän energian tutkiminen näin hengen tietojen ja taitojen kautta olisi ollut pelkästään oma ajatukseni ja asiani, olen tullut ajan saatossa toiselle ajatukselle. Tästä pitää huolen paikallinen kollektiivi. Näin monet muutkin saavat nauttia näistä hedelmistä, sillä aihe on merkityksellinen ja tärkeä hengen tien kulkijoille. Edelleen pitää myös paikkansa, kuinka hengellä ei ole yksityisasioita.

Vaikka tiesin oletuksia pimeästä energiasta ja ajasta, päätin kuitenkin lähteä eräällä tavalla aivan alusta ja siten maan pinnalta. Olin jo oppinut, mitä tarkoittaa alkuajatus ja sen merkityksellisyys päättelyketjussa saati havainnoissa.

Pidän tärkeänä ymmärtää perusasiat, sillä yksinkertaisesti voi havaita vain sitä valoa, joka tulee kohti. Ja jotta taas näkisi kohti tulevan valon, tarvitsee itse himmentää omaa valoansa. Saattaa siis edelleen olla haasteellista ja jopa vaikeaa tutkia pimeyttä viemällä sinne valoa. Olen jälleen kerran samaisten asioiden äärellä, joita on pulpahtanut esiin aiemmissakin kirjoituksissani.

Niin kuin usein on kohdallani ollut ja tapahtunut, jälleen maailmankaikkeuden energiat auttavat ja johdattavat minua mitä ihmellisimpiin ja mielikuvituksellisimpiin tilanteisiin lukuisissa energioissa ja maailmoissa. Samoin koen monia energiamaailmojen tapahtumia ja niiden seurauksia myös fyysisessä kehossani, koska lopulta tämäkin on energiaa. Olisi tavattoman sopimatonta esittää kaikkia interferenssejä mukaviksi. Mutta kuten niin usein on, tapahtuu kaikki se, mikä tulee ja tarvitsee tapahtua.

Tapahtumien edetessä aloin epäillä ajatustani näiden tekstien julkaisemisesta. Osasyynä tähän oli häpeän tunne itsessäni uinu-neen raadollisuuden heräämisestä sekä sen kohtaamisesta konk-

reettisesti. Toki olin tiennyt sen olemassaolosta itsessäni, mutta tämän kirjoituksen tiettyihin hetkiin saakka olin kyennyt mukautumaan lukuisiin tilanteisiin tavalla, jolla kykenin hillitsemään sitä.

On lukuisia syitä, miksi edellinen kirja **A Day After Tomorrow** olisi tullut mielestäni olla viimeinen kirjoitukseni. Tai oikeastaan, sen tuli olla jo **Non Quo Sed Quomodo** ja tuota ennen **Lohikäärmeen Vuosi**. Viitteitä tähän antaa ensimmäisenä mainitun kirjoituksen lukijalle suunnatut alkusanat. Suomeksi sanottuna annan ymmärtää, kuinka teen jäähyväisiä tämän maailman suhteen. Tähän on yksi syy; minulla ei ole sijaa majatalossa, jota maapalloksi kutsutaan. Taas se, miksi keskimmäisenä mainittu olisi jäänyt viimeiseksi kertomukseksi, on näiden kirjoitusten tekemisen ja asioiden kokemisen raskaus, sillä kirjoitan minulle tapahtuneista asioista. Aloin yksinkertaisesti väsyä aiheeseen. Mutta kuten niin usein on, valittu polku tarvitsee tarpoa perille saakka – kuulemma. Joskus asiat menevät siis hiukan toisin kuin mitä itse mielessään pyörittää tilanteiden ja olosuhteiden saattelemana.

Onpa tämänkin kirjoituksen aikana ollut katkopaikkaa tarjolla. Aikoinaan vuosia sitten ollessani vasta hiukan tutustunut Rei-Ki:n mielenkiintoiseen maailmaan, ohjaajani sanoi kuin puolihuolimattomasti, mutta kuitenkin tarkoittaen jokaista sanaa, kuinka hänestä olisi tavattoman ihana ja hyvä asia, jos jaksaisin olla täällä maapallolla vielä vuonna 2020. Kuten hän sanoi jatkoksi, tämä maailma tarvitsee minua. Siinä mielessä hän puhui asiaa, etten itsekään kyennyt näkemään olemistani tässä paikassa ja ajassa niin pitkälle. Tuohon tarpeellisuuteen katson paremmaksi olla vastaa-matta. Toki muistan, kuinka hiljattain kertoessani hänelle aikomuksestani matkata ja tutustua pimeisiin energioihin, neuvoi hän hyvin selkein sanoin pysymään aiheesta erossa.

On siis yksi asia, joka olisi voinut olla tämän kirjoituksen aikana varsinainen esiripun laskeutuminen, jolloin tämä kirjoitus olisi ollut vähemmän kuin kvanttikohinaa paikallisessa kosmoksessa. Kyseinen asia tapahtui paikallisen ajanlaskun mukaan 17.5.2020. Elämäni, jossa vaikuttaa vahvana myös tunne-elämä – kulminoitui niin vahvaan sisäiseen ristiriitaan, että päätin poistua kehostani lopullisesti ja pysyvästi. Edelleen on myös voimassa,

kuinka tämä on ainoa kerta, kun olen ihmisenä tällä planeetalla. Tiedän monien olevan kanssani tästä toista mieltä, mutta se on heidän asiansa.

Voin sanoa, kuinka olin jo kirjaimellisesti päästänyt käsijarrun irti. Aloittaessani nousukiitoa maailmankaikkeuden energiat tulivat tapahtumaan mukaan utuisessa muodossa estäen tekemiseni. Aistin kyseisessä muodossa aavistuksen feminiinisyttä. Se, hän, he, saamani tiedon mukaan kolme henkiolentoa yhdessä muodossa – miten nyt haluaakin kuvata hänen muotoaan – todellakin esti tekemiseni. Lopulta havahduin jälleen tutussa maallisessa kehossani. Tilanteen tekee maallisen elämän ja kehon kannalta haasteelliseksi fyysisen kehon hyvin voimakas reaktio tuollaiseen. Muistan, kuinka havahtuessani kehossani tunsin sykkeen hyvin vahvana, kuin pulssin tahdissa ilmentyvät ja verisuonistossa etenevät kipupiikit eritoten kaulavaltimoissa sekä valtimoissa solisluiden alla. Pulssin tahdissa tykyttävä kipu tuntui myös korvissa. Verenpaineen mittasin vasta muutaman päivän kuluttua valtavan päänsäryn, verisuonistokivun ja korvasäryn hellitettyä.

Aina voi kysyä, onko tämä valoa vailla oleva ajatus edes omani, sillä miettiessäni edellisen kirjoituksen osiota **Jälkikirjoitus** ja siinä esille tuomaani kokemusta, joka on siis ylösnousemus ”valoon ja valoksi”, tarvitsee se vastapainoksi jotain hiukan hämää – oikeastaan aivan pimeää. Joten tässä sitä taas ollaan.

Onhan se oma lukunsa olla valona omassa maailmassa ja sen kautta kollektiivissa. Tuossa on pieni kompa, koska jokainen meistä on valo ja valona tässä maailmassa, sillä jokainen kantaa itsessään niin sanottua pyhyyttä, joka on turmeltumaton.

Sen sijaan, että olisin muuta kuin toisinaan ajatteli, on syytä ottaa huomioon tätä lukiessasi. On mahdollista, että saatan ajoittain olla suurestikin harhapolulla joidenkin käsitysteni sekä ajatusteni kanssa esimerkiksi tieteen löydösten suhteen, jossa merkittävä osa on niin luetun kuin kuullun ymmärtämisellä. Tätä kutsutaan tulkinnaksi, sillä oikeastaan kaikki ihmisen mielen havaitsema pitää sisällään tulkintaa asiasta ja ilmiöstä eli ilmentymästä. Sinäkin hyvä lukija tulkitset tätä tekstiä. Skeema terminä avaa hiukan asiaa.

Ole siis ystävällinen sekä kärsivällinen ja muista punnita sanani, sillä tarkoitus on lienee kaiken kurjuuden ja toivottomuuden sekä alati lisää saastuvan maapallon kanssa pitää myös hauskaa, iloita siitä, mitä kuvittelee keksineensä, oivaltaneensa, nähneensä, kuulleen, kokeneensa eli havainneensa, sillä loppupeleissä ihminen itse generoi omat tunteensa ja paljon muuta joko tietoisesti tai alitajuisesti. Tästä generoinnista voi käyttää myös kuvausta mielen simulaatio, jossa mm. matriisiajattelu kuvaa havainnoivan mielen rakenteellista kuvaa yrittäessään ymmärtää todellisuutta sekä muodossaan vaikuttavia (energia)interferenssejä.

Vaikka siis esitän jotain asiaa todeksi ja todellisuudeksi ja vaikka siitä olisi ihan videomateriaalia tai suuria otsikoita tiedotusvälineissä, onko se siltikään todellisuutta?

Millainen on se kvanttimaailman ”kummallisuus”, kollektiivi, jonka kautta katsomme samaa kuvaa ja vaikutamme toisiimme tavalla, jota vain mieli kutsuu todellisuudeksi tai todellisuuspakoiset ihmiset illuusioksi, ehkä jopa hologrammiksi?

Kvanttifysiikka ja sen kautta esiin tuodut ilmiöt, asiat ja löydökset, vaikka aluksi vaikuttavat ehkä jopa paradokseilta, ovat kaikkea muuta. Kyseinen tieteenala edetessään tarjoaa hienoja selityksiä lukuisille hengen ilmiöille, joita tietoiset ihmiset kokevat jos ei nyt aivan päivittäin, kuitenkin usein. Esimerkkinä energiahoidon kautta tapahtuva synkronoituminen, joka on selitettävissä kahden makroskooppisen systeemin yhteisen kvanttitilan kautta, jolloin on mahdollista kokea samaa tilaa, ilman Heisenbergin epätarkkuuden asettamia rajoituksia tai kvanttitilan romahduksia.

Toisin sanoen, itseni kaltaiset hengen ihmiset tietävät ja ymmärtävät sitä maailmaa, jota kvanttifysiikat ja kosmologit tutkivat muodostaen kaavoja havaitsemistaan ilmiöistä. Näin hengen kokemukset ovat siis tietoisuuden kokemusta aineen maailmasta, jossa lopulta tieteen keinoin yhdistyvät tiede, tietoisuus ja aine, joka on energian toinen ilmenemisen muoto. On hyvin lyhyt askel siihen, että voisi esittää kaiken olevan energiaa ja sen lukuisia muotoja sekä näiden muotojen interferenssejä tietoisuuden muodon kanssa, jolloin syntyy havainto eli kokemus.

Ennen kuin voi sanoa jonkin olevan epätodellista, yliluonnol-

lista tai muuta vastaavaa, tulee nähdäkseni tietää ja jollain tapaa ymmärtää todellisuus – mitä mahdollisuuksia todellisuus tarjoaa – se sama todellisuus, jota monet sanovat illuusioksi tai hologrammiksi. Kun jokin asia tapahtuu ja vaikka se on sen hetkisten selitysten sekä tieteen valon kautta tarkasteltuna ”mahdotonta” saati ”yliluonnollista”, on se silti mahdollista olla totta, koska tapahtui. Näin mahdoton on myös mielipide- ja perspektiivikysymys. Lumevaikutus on yksi tällainen, joka tosin viittaa mielen- ja tahdonvoimaan ja edelleen ihmisen luontaiseen kykyyn kanavoida energiaa muodostaen energiasumman. Näin terveys kuin sairaudet ovat energiasummia.

Mielestäni hyvin moni asia on siis luonnollista. Joskus vain vaikutusmekanismin löytäminen on kiven, ehkä jopa pimeän energian ja ajan takana.

Ystävyydellä

Anita

On sanonta, jonka mukaan itsetutkiskelun tie olisi päättymätön. Näen tuon subjektiivisena määritelmänä. Itse määrittelin tarpeeni aikoinaan tavalla, jossa kuljen niin pitkälle, kunnes koen olevani perillä riippumatta tarjoiltavista opeista.

Reittini tavoitteeseeni ja siten myös kotiini on kulkenut niin sanotun pimeän energian ja ajan kautta, josta kirjoituksen nimi. Kyseinen kokemus ohjaa näkemään ja ymmärtämään, kuinka maapallon ja sitä kautta aineen maailma on minun toinen kotini. Olen siis kotona koko ajan, mutta lukuisat egoni ovat tästä tietämättömiä, jolloin tehtäväni on ohjata ne siihen tietoon, ymmärrykseen ja valoon, jota jo olen. Tämä on rakkauden osoitus inkarnoitumisen yhteydessä muotooni valikoituneille energioille, jota myös egoni on. Samoin tulen ymmärtämään, mitä tarkoittaa ihmisyyden syvimmän olemuksen - pyhän hengen - turmeltumattomuus.

Voin sanoa saavuttaneeni tietämisen, ymmärryksen ja tasapainon tilan, jossa lukuisten todellisuuksien kokemusten lisäksi olen etsinyt selityksiä ilmiöille mm. kvanttimekaniikasta. Saavutan myös värähtelytilan, jonka voi sanoittaa näissä rakenteissa; **p y s y v ä**. Tämä voi olla mielen vaikea käsittää.

Voikaa hyvin.

15.9

